

II. Rostu vstříc světlu

První naukový blok šestého ročníku věnovaný podobně jako v předchozích ročnících starozákonním textům se zabývá příběhem o Davidovi. Davidovo vyvolení a pomazání na krále směřuje ke svátosti křtu jako ke svátosti, ve které si Bůh člověka vyvolil, aby se stal „...pomazaným na kněze, proroka a krále“. Příběhy o nepřátelství Davida a Goliáše a přátelství Davida a Jonatana doplňují téma přátelství Boha s člověkem a člověka s Bohem. Tematický celek uzavírá učivo o moudrém králi Šalomounovi a stavbě jeruzalémského chrámu.

Dvě setkání věnovaná svátosti křtu nejsou číslována pro případ, že byste se rozhodli věnovat se podrobněji dějinám Izraele a době královské.

Učivo (KKC 1262, 1263, 1264) obsažené v setkání č. 6 a následujících můžeme využít ke katechezím při přípravě starších dětí ke svátosti křtu.

6. Davidovo vyvolení

K tématu:

Příběh Davidova vyvolení ukazuje, že podobně jako je David pro Hospodina drahocenný, je pro Hospodina drahocenný každý člověk (1 S 16,1.4-5a.5d-7.10-13). Bůh vidí do srdce člověka a přijímá jej s nesmírnou láskou. Sdělení můžeme podpořit textem z knihy „Malý princ“ o růži, která je jedinečná, i když se podobá stanicům jiných růží. Vytváříme tak základ pro učivo o svátosti křtu (KKC 1267, 1268). Učivo je záměrně rozděleno na „vlastní téma A“ a „vlastní téma B“, aby byla možnost věnovat se mu ve dvou setkáních.

Cíle:

- Děti mají zažít, že jejich jedinečnost nezávisí na schopnostech, ale na lásce, s jakou k nim přistupují druzí lidé a naopak: jedinečnost druhých objevíme, když je dokážeme mít rádi.
- Tuto zkušenost mají děti spojit s příběhem Davidova vyvolení: Hospodin vidí do srdce člověka.

Pomůcky:

- pracovní listy s biblickým textem
 - pracovní listy
- K dynamice:
- pro každé dítě pruh papíru

METODICKÝ POSTUP

1. Opakování předchozího tematického celku

Prohlédneme si obrázky v učebnici na s. 22:

- Nejprve opakujeme probrané učivo, které nám jednotlivé obrázky připomínají. Děti ke každému obrázku podle vlastního uvážení doplní název. (Pozor, učivo o přátelství Davida a Jonatana budeme kvůli pořadí událostí teprve probírat.)
- Hledáme souvislost mezi jednotlivými obrázky. (Obrázek má vždy nějakou souvislost s tématem „přátelství“.)
- Hledáme, kdo s kým přátelstvím uzavíral. (Bůh s člověkem, já s druhým člověkem, Bůh se svým lidem, Bůh se mnou.)
- Hledáme, jaká slova, gesta nebo věci byly znamením uzavíraného přátelství (Společná skrýš; společné tajemství; věc, která mi připomene kamaráda; Bible, znamení kříže, Vyznání víry.)

2. Vlastní téma „A“

Několik setkání se budeme věnovat příběhu o králi Davidovi. Příběh najdeme v knize, která patří mezi knihy historické, a nazýváme ji „První kniha Samuelova“.

V Bibli najdeme dvě knihy Samuelovy, které původně tvořily jediný spis. Hlavními postavami těchto knih jsou kromě Samuela ještě králové Saul a David.

Samuel, jehož jménem se knihy označují, byl vychován jako kněz a už v dětství uslyšel Hospodinův hlas, který jej volal. Je považován za posledního ze soudců a za prvního z proroků. Pomazal na krále nejen prvního izraelského krále Saula, ale také jeho nástupce Davida.

Saul je první izraelský král. Jeho životní příběh je jedním z nejtragičtějších osudů služebníků, které si Bůh vyvolil. V době pelištejské nadvlády Izraelité dospěli k přesvědčení, že osvobození jim může přinést jen silný vůdce a bojovník. Odmítli duchovní vedení Hospodinovo zprostředkované Samuelovou proročskou službou a požadovali krále. Hospodin vyvolil Saula k ustavení království a k tomu, aby byl znázorněním Hospodinovy královské vlády nad svým lidem. Saul vykazoval řadu kladných vlastností – byl odvážný, choval se velkoryse k nepřátelům, byl citlivý. Zároveň však opakovaně porušoval požadavek poslušnosti k Hospodinu, i když byl prorokem Samuelem varován a napomínán. Písmo však na třech místech konstatuje, že se Saul stal nezpůsobilým pro úkol, k němuž byl povolán, a Hospodin mu vládu nad Izraelem odňal.

Přečteme si, jak si Bůh vyvolil Davida, jednoho mezi mnoha tisíci Izraelity, za krále. Využijeme textu v učebnici na s. 25 nebo rozdáme dětem pracovní listy s biblickým textem.

Čtení textu uvedeme krátkým výkladem o proroku Samuelovi a vládě krále Saula:

Samuel byl posledním z izraelských soudců a jedním z prvních proroků, tím, kdo „slyší Hospodinův hlas“. Na Hospodinův příkaz Samuel ustanovil Saula králem Izraele, ale ve chvíli, kdy se první izraelský král od Boha odvrátil a svého proroka vyhnal, poslechl Samuel Hospodinův hlas a vydal se hledat nového krále.

Hospodin řekl Samuelovi: „Jak dlouho ještě budeš nad Saulem truchlit? Já jsem ho zavrhl, aby nad Izraelem nekraloval. Naplň svůj roh olejem a jdi, posílám tě k Jišajovi Betlémskému. Vyhlédl jsem si krále mezi jeho syny.“ Samuel se zdráhal: „Jak mohu jít? Saul o tom uslyší a zabije mě.“ Hospodin řekl: „Vezmeš s sebou jalovici a řekneš: Přicházím obětovat Hospodinu. Na obětní hod pozveš Jišaje a já ti dám vědět, co máš dělat. Pomažeš mi toho, o němž ti povím.“

Samuel vykonal, co řekl Hospodin. Když přišel do Betléma, vyděšení starší města mu spěchali vstříc s otázkou: „Přinášíš pokoj?“ Odvětil: „Pokoj. Přišel jsem obětovat Hospodinu. Posvěťte se a půjdete se mnou k obětnímu hodu.“ Pak posvětil Jišaje a jeho syny a pozval je k obětnímu hodu. Když se dostavili a on spatřil Eliába, řekl si: „Jistě tu stojí před Hospodinem jeho pomazaný.“ Hospodin však Samuelovi řekl: „Nehleď na jeho vzhled ani na jeho vysokou postavu, neboť já jsem ho zamítl. Nejde o to, nač se dívá člověk. Člověk se dívá na to, co má před očima, Hospodin však hledí na srdce.“ Jišaj pak zavolal Abinádaba a předvedl ho před Samuela. On však řekl: „Hospodin nevyvolil ani toho.“ Jišaj tedy předvedl Šamu. Řekl: „Hospodin nevyvolil ani toho.“ Tak předvedl Jišaj před Samuela svých sedm synů, ale Samuel řekl: „Žádného z nich Hospodin nevyvolil.“

A Samuel se Jišaje otázal: „To jsou všichni mládenci?“ Jišaj odvětil: „Ještě zbývá nejmladší, ten však pase stádo.“ Samuel Jišajovi poručil: „Pošli pro něj! Nebudeme stolovat, dokud sem nepřijde.“ Poslal tedy pro něj a dal ho přivést. Byl ryšavý, s krásnými očima a pěkného vzhledu. Tu řekl Hospodin: „Nuže, pomaž ho! To je on.“ Samuel tedy vzal roh s olejem a pomazal ho uprostřed jeho bratrů. A duch Hospodinův se Davida zmocňoval od onoho dne i nadále. Samuel pak hned nato odešel do Rámy. (1 S 16,1-13)

Text přečteme a vybereme jednu z následujících možností, jak s textem pracovat:

– Různým podtržením si označíme přímou řeč jednotlivých postav (vypravěč, Hospodin, starší města, Samuel, Jišaj). Děti rozdělíme do pěti skupin. Každá podtrhne to, co říká jedna z postav, a text si znovu přečteme rozdělený do rolí.

– Na tabuli vytvoříme osnovu příběhu tak, že v každém odstavci vyhledáme nejdůležitější větu. Děti si osnovu opisují do sešitu, např.:

Hospodin si vyhlédl krále.

Hospodin vidí do srdce.

To je on!

Samuel pomazal Davida na krále.

– Ke každému bodu osnovy najdeme jedno zobrazení a nakreslíme je do sešitu k osnově příběhu, např. roh s olejem, srdce, David jako pastýř, královská koruna.

– Hledáme větu, která je při Davidově vyvolení rozhodující, a opíšeme ji do sešitu: Člověk soudí podle zdání, Hospodin vidí do srdce.

Věta, že Bůh vidí do srdce člověka, neznamená, že Bůh číhá, aby soudil a trestal, ale že se Bůh na nás dívá laskavým a milujícím pohledem. Jsme pro něj jedineční a důležití.

Podobně jako si Bůh vybral mezi tisíci Izraelity jednoho krále a přikázal Samuelovi, aby jej vyhledal a na krále pomazal, vybírá si Bůh každého člověka. Podobně jako si Bůh vyvolil nepatrného pastevce z Betléma, vyvolil si každého z nás jako jednoho mezi milióny lidí na světě.

Bůh nevidí člověka jako někoho, kdo je podobný stamiliónum jiných lidí na světě, ale vidí jej jako člověka, který je pro něj důležitý.

* Dějiny Izraele

Bůh vidí do srdce každého člověka a vybírá si ho k určitému úkolu. Nejen jednotlivý člověk může být vyvolený. Hospodin si vyvolil i jeden národ, národ Izraelitů, a tento národ měl zvláštní poslání. **Bůh si mezi mnoha národy vybírá jeden národ, Izraelity, a stává se pro ně jediným Bohem.** Z izraelského lidu se měl narodit slíbený zachránce pro všechny národy. Po celé generace se připravoval okamžik, kdy se z izraelského národa z rodu krále Davida narodí Spasitel.

Na pracovních listech najdeme přehled dějin izraelského národa znázorněný rozšiřující se řekou. U postav, které známe z minulých ročníků, doplňujeme, jakým způsobem je Bůh oslovil a jaký úkol vykonaly. Pro orientaci uvádíme následující tabulku období a osobností izraelských dějin:

doba praotců	Abraham, Sára, Izák, Rebeka, Jákob, Ráchel a 12 izraelských kmenů	? až -1200
Izraelité v Egyptě	Josef	někdy mezi -1200 až 1300
vyjítí z Egypta	Mojžíš	asi -1300
vstup do zaslíbené země	Jozue	asi -1200
doba soudců	Debóra, Gedeón, Samson, Samuel	asi 1200-1000
doba králů	Saul, David, Šalomoun	1000-586
vláda krále	Saul	asi -1025
vláda krále	David	asi -1000
vláda krále	Šalomoun	asi -921
stavba chrámu		-961
rozdělení království		-933
severní Izrael	Eliáš, Ámos	-931 až -722
jižní Judsko	Jeremjáš	-931 až -586
babylónské zajetí	Izajáš, Ezechiel	-586 až -538
doba obnovy chrámu a Jeruzaléma	Nehemjáš, Ezdráš	-538 až -332
pod nadvládou Řecka, Egypta a Sýrie		332 až -64
pod nadvládou Říma	Herodes, Jan Křtitel	od -64
narození Ježíše z Nazareta		někdy mezi -7 až -4

K procvičování znalostí použijeme pracovní list s jednodušší tabulkou. Údaje předem rozstříháme na kartičky, které děti skládají tak, jak šla jednotlivá období za sebou.

* Mesiáš

Izraelští králové bývali pomazáni olejem, a proto se nazývali „pomazaní Hospodinovi“. Pomazání mělo naznačovat, že král nestojí svou vlastní mocí, ale že byl vyvolen a má pověření od Boha. Tak vzniklo v průběhu dějin očekávání ideálního krále, „pravého Pomazaného“, který založí království spravedlnosti. Z pohledu křesťana směřovaly dějiny izraelského národa k narození Ježíše z Nazareta, který vystupoval jako od Boha pomazaný na kněze, proroka a krále. „Pomazaný“ se řekne hebrejsky „Mesiáš“ a řecky „Kristus“.

3. Vlastnř třma „B“

Francouzskř spisovatel Antoine de Saint-Exupřry napsal přibřh o malřm princovi a rřzi, kterř taktř pojednřvř o jedinečnosti a „vyvolenř“. Rřze byla stejnř jako statisřce rřzř na svřtř, a přesto byla drahocennř, jedinečnř a vzřcnř. Přibřh převypravřme nebo rozdřme pracovnř listy a text si přečteme.

Malř princ mřl na svř planetř jednu jedinou rřzi, o kterou se staral. Kdyř přicestoval na planetu Zemi, nařel na nř zahradu, ve které bylo pět tisíc rřzř, stejnřch jako ta jeho. Zjistil, ře jeho kvřtina není jednř svřho druhu v celřm vesmřru, ale řplně obyčejnř kvřtina, jedna z mnoha podobnřch kvřtin a byl z toho smutnř.

Pak potkal liřku.

„Dobrř den,“ řekla.

„Dobrř den,“ zdvořile odpovřdřl malř princ. Obrřtil se, ale nic nevidřl.

„Jsem tady, pod jablonř...“ řekl ten hlas.

„Kdo jsi?“ zeptal se malř princ. „Jsi moc hezkř...“

„Jsem liřka,“ řekla liřka.

„Pojdř jsi se mnou hrřt,“ navrhl jř malř princ. „Jsem tak smutnř...“

„Nemohu si s tebou hrřt,“ namřtla liřka. „Nejsem ochočennř.“

„Ř, promiř,“ řekl malř princ.

Chvřli přemřřlel a pak dodal: „Co to znamenř ochočit?“

„Znamenř to vytvořit pouta. Ty jsi zatřm pro mne jen malřm chlapcem podobnřm statisřcřm malřch chlapcř. Nepotřebuji tř a ty mř taktř nepotřebujeř. Jsem pro tebe jen liřkou podobnou statisřcřm jinřch liřek. Ale kdyř se se mnou spřřtelřř, budeme potřebovat jeden druhřho. Budeř pro mne jedinnřm na svřtř a jř zase pro tebe jedinou na svřtř...“

Malř princ se s liřkou spřřtelil. Dalo mu to přrci. Přichřzel kařdř den na stejnř mřsto ve stejnř řas, vřdy si s liřkou povřdala a přřsedl si o kousek blřř. Přřstal břt smutnř. Liřka mu ukřzala, ře i jeho rřze je pro nřho opravdu jednř na svřtř. Ne proto, ře by jinak vypadala nebo byla nejkrřsnřjř. Malř princ zjistil, ře jeho rřze je jinř třm, ře ji potřebuje, ře ji mř rřd a ře je pro nřho dřleřitř.

(z knihy A. de Saint-Exupřryho, Malř princ)

Dřti mohou z učebnice na s. 24 nebo z pracovnřch listř přečřst, co malř princ po zkušenosti přřtelstvř s liřkou, řekl rřzřm:

„Jste krřsnř, ale jste prřzdnř. Nění mořnř pro vřs umřit. Pravda, o mř rřzi by si obyčejnř chodec myslel, ře se vřm podobř. Ale ona jednř je dřleřitřjř nř vř všechny, protoře přrvř jř jsem zalřval. Protoře jř jsem dřval pod poklop. Protoře jř jsem chrřnil zřstřnou, protoře jř jsem pozabřjel housenky. Protoře přrvř jř jsem poslouchal, jak nařřkala nebo se chlubila nebo dokonce nřkdy mlčela. Protoře je to mř rřze.“

* Človřk, kterř je pro mne dřleřitřjř nř ostatnř

Dřti mohou do pracovnřho listu doplnit vřpovřď o svřm nejlepřm kamarřdovi nebo kamarřdce, např.:

O ... by si obyčejnř človřk myslel, ře je stejnř, jako ostatnř. Ale ona je pro mne mnohem dřleřitřjř nř vřichni ostatnř, protoře je... Protoře s nř rřd(a)... Protoře přrvř jř znřm, vřm, ře jř trřpř, kdyř... Vřm, ře jř dřlř radost, kdyř... Poslouchřm jř, jak plřče nebo se chlubř nebo dokonce nřkdy mlčř.

O ... by si obyčejnř človřk myslel, ře je stejnř, jako ostatnř. Ale on je pro mne mnohem dřleřitřjř nř vřichni ostatnř, protoře je... Protoře s nřm rřd(a)... Protoře přrvř jej znřm, vřm, ře ho trřpř, kdyř... Vřm, ře mu dřlř radost, kdyř... Poslouchřm jej, jak si střřuje nebo se chlubř nebo dokonce nřkdy mlčř.

Kdo chce, mřře svřj text přečřst ostatnřm.

Na zřvřr přečteme dřtem nřsledujřcř text a přemřřlřme, kdo jej mohl komu psřt.

Obyčejnř človřk by si mohl myslet, ře jsi jako ostatnř. Ale pro mne jsi dřleřitřjř nř vřichni ostatnř, protoře přrvř tobř jsem dal řivot. Protoře tebe jsem opatroval a chrřnil před nebezpečřm a nemocř. Protoře přrvř tebe znřm, poslouchřm, jak plřčeř nebo se chlubřř nebo dokonce nřkdy mlčřř.

Takovřmi slovy mřře Břh hovořit ke kařdřmu z nřs. Břh se na človřka dřvř jako nejlepřř přřtel. Kařdř človřk je pro nřj jedinečnř a dřleřitř.

4. Dynamika

* Dopis

Kařdř dřtř dostane prouřek papřru. Na jeho dolnř část napřře svř jměno a papřr podř svřmu sousedovi. Kamarřd na hornř část papřru napřře jednu dobrou vlastnost, kterř se mu na tom, komu papřr patřř, lřbř, přřlořř papřr dozadu, aby nebylo vidřt, co napsal, a podř jej dalřřmu sousedovi.

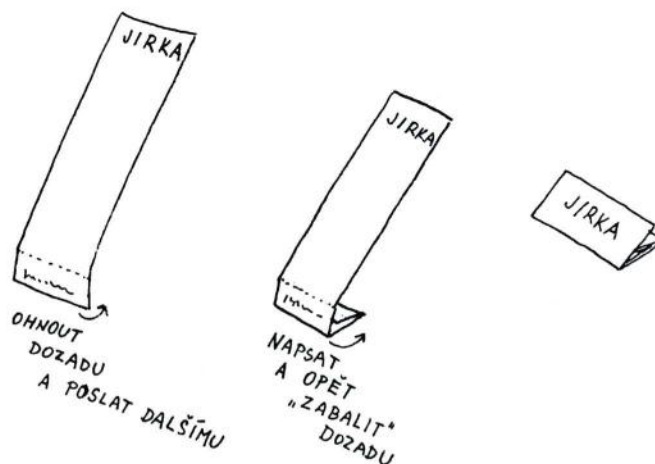

Když se dopis vrátí svému majiteli, bude v něm napsané, co dobrého na něm vidí jeho kamarádi. Dopisy nečteme, děti si je mohou schovat.

* Žalm

Přečteme si v učebnici na s. 24 slova žalmu 8,5-7.10 a přepíšeme jej do sešitu tak, aby se každý sám stal jeho hlavním hrdinou, např.: Hospodine, staráš se o mě, myslíš na mě, jsem jen o něco míň než andělé, ověnčil mě ctí a slávou, necháváš mě vládnout nad tvým dílem, položils mi všechno k nohám.

Práce dětí použijeme v modlitbě.

5. Zápis do sešitu

Nadpis: **Davidovo vyvolení**

Osnova příběhu s jednoduchým znamením, věta „Člověk soudí podle zdání, Hospodin vidí do srdce“, text upravený podle 8. žalmu.

Zápis: **Bůh se na každého z nás dívá laskavým a milujícím pohledem. Jsme pro něj jedineční a důležití.**

6. Závěr

K zakončení setkání vybereme jednu z následujících možností:

* Jsi pro mne jiný tím, že...

Ve skupině, kde si děti důvěřují, se pokusí podívat se jeden na druhého „laskavým pohledem“, tj. najít na každém něco pěkného. Děti mohou doplňovat větu: „Jsi pro mne jiný tím, že...“

Aktivitu zakončíme modlitbou: „**Bože, děkujeme ti, že každý člověk je pro tebe důležitý a vzácný.**“

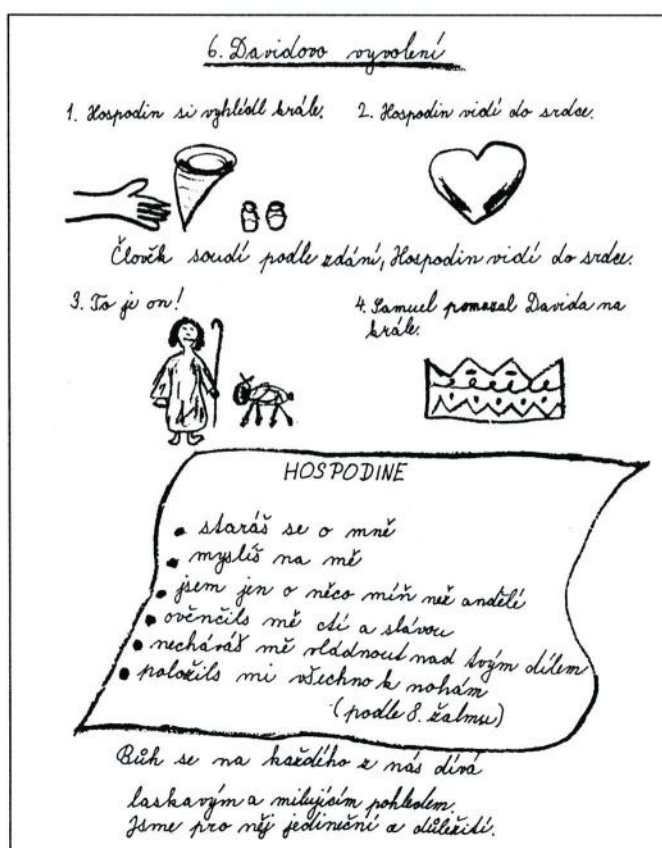
* Děkuji za kamaráda

K závěrečné modlitbě využijeme textů, které děti napsaly o svém kamarádovi. Můžeme si je ještě jednou přečíst a čtení zakončit slovy: „**Bože děkujeme ti, že každý člověk je pro tebe důležitý a vzácný, podobně jako je pro mne důležitý a vzácný můj nejlepší kamarád.**“

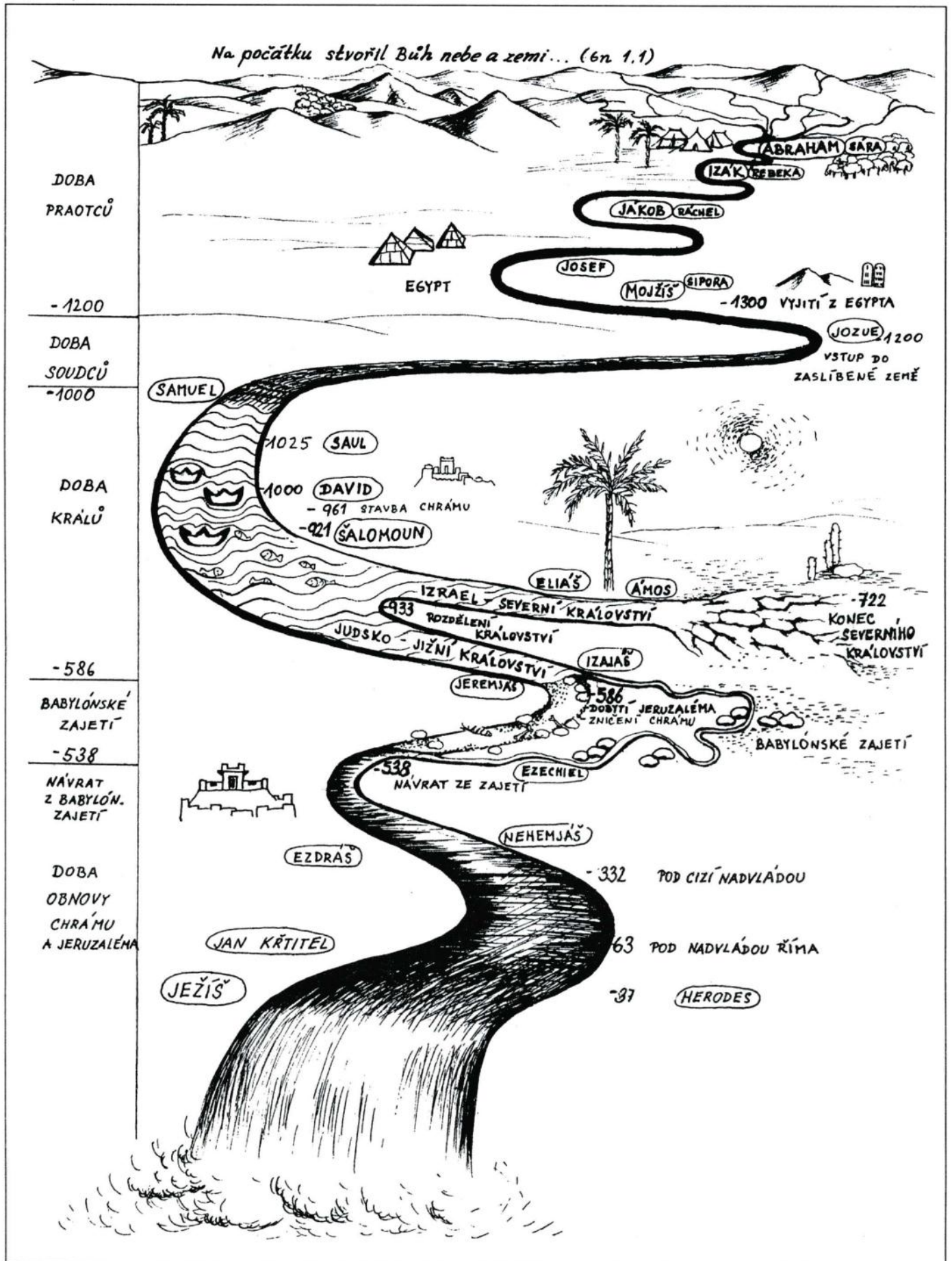
* Jsi důležitý

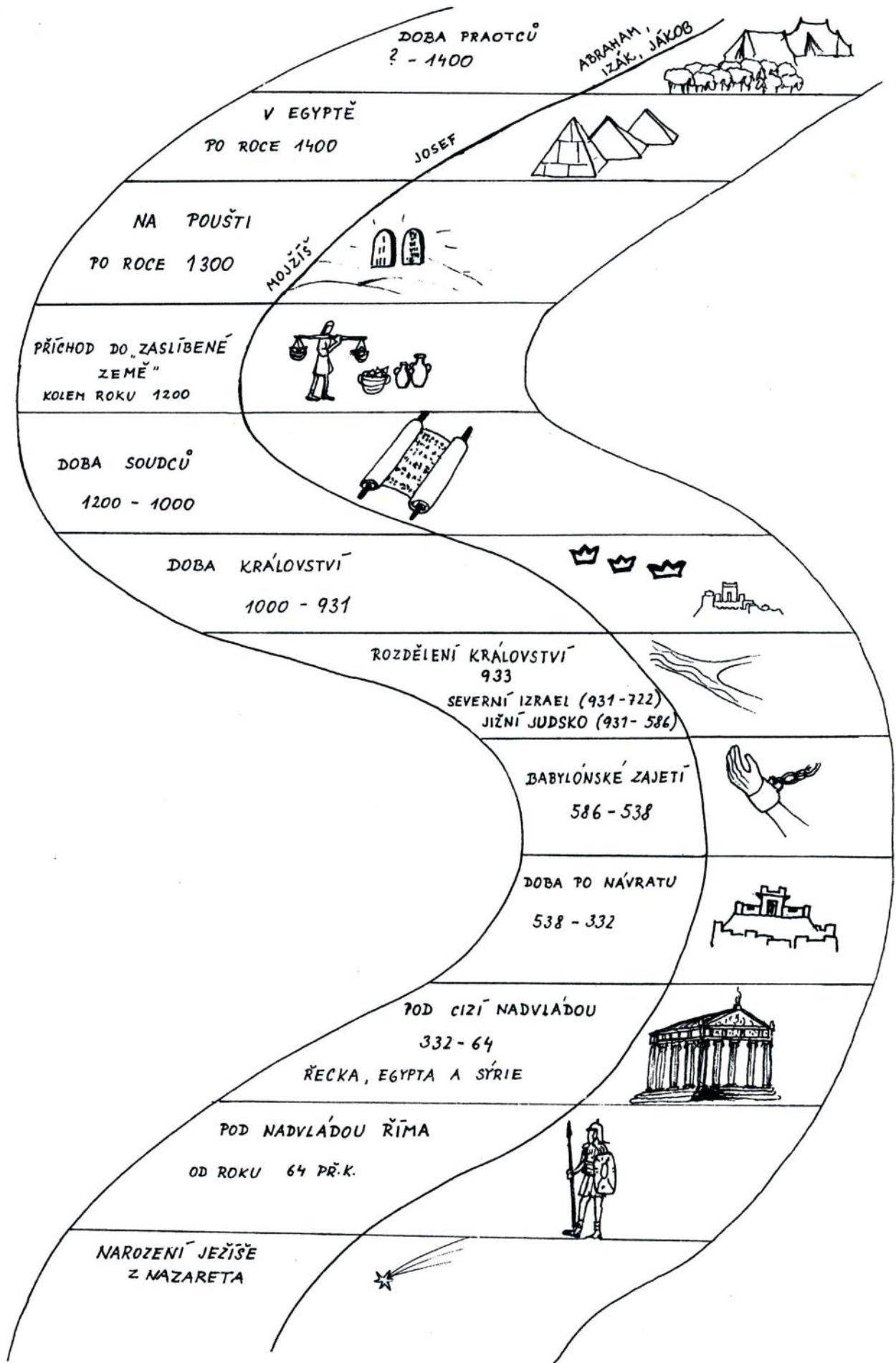
Mezi dětmi může proběhnout následující dialog:

Jeden po druhém říká svému sousedovi: „Ty jsi ... Vojtěch.“ Vojtěch odpovídá: „Jsem ... Vojtěch,“ a řekne dalšímu kamarádovi, který sedí vedle: „Ty jsi...“ Až se děti vystřídají, může říkat jeden druhému: „Jsi jedinečný.“ Druhý odpovídá: „Jsem jedinečný,“ a řekne dalšímu kamarádovi, který sedí vedle: „Jsi jedinečný.“ Věty můžeme dále obměňovat, např.: „Jsi vzácný.“ „Jsem vzácný.“ „Jsi vyvolený.“ „Jsem vyvolený.“ „Jsi král.“ „Jsem král.“ Dialog zakončíme modlitbou: „**Bože, děkujeme ti, že každý člověk je pro tebe důležitý a vzácný.**“

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi... (Gn 1.1)

Malý princ měl na své planetě jednu jedinou růži, o kterou se staral. Když přicestoval na planetu Zemi, našel na ní zahradu, ve které bylo pět tisíc růží, stejných jako ta jeho. Zjistil, že jeho květina není jediná svého druhu v celém vesmíru, ale úplně obyčejná květina, jedna z mnoha podobných květin a byl z toho smutný.

Pak potkal lišku.

„Dobrý den,“ řekla.

„Dobrý den,“ zdvořile odpověděl malý princ. Obrátil se, ale nic neviděl.

„Jsem tady, pod jabloní...“ řekl ten hlas.

„Kdo jsi?“ zeptal se malý princ. „Jsi moc hezká...“

„Jsem liška,“ řekla liška.

„Pojď si se mnou hrát,“ navrhl jí malý princ. „Jsem tak smutný...“

„Nemohu si s tebou hrát,“ namítla liška. „Nejsem ochotná.“

„O, promiň,“ řekl malý princ. Chvilí přemýšlel a pak dodal:

„Co to znamená ochotit?“

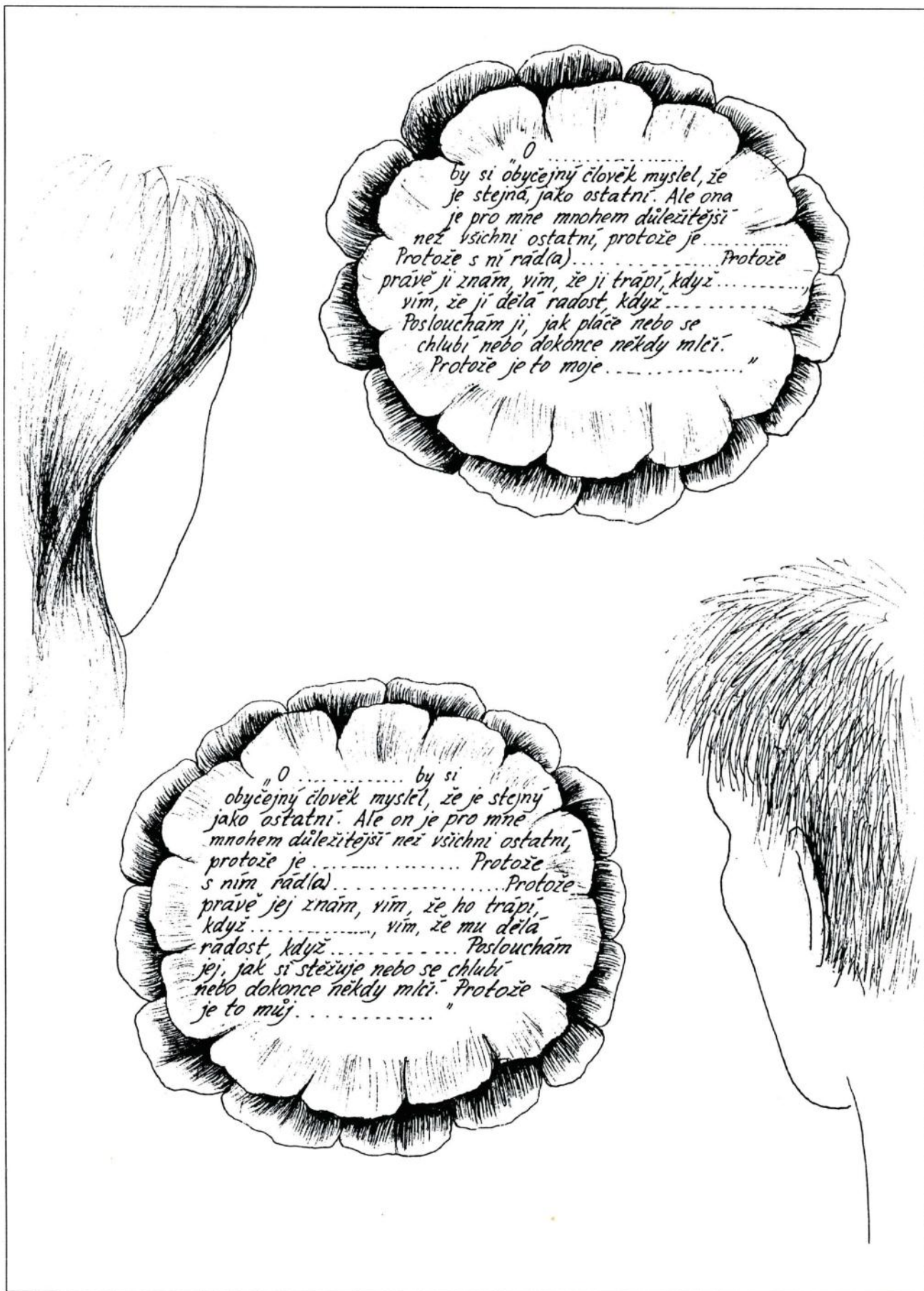
„ZNAMENÁ TO VYTVOŘIT POUTA. TY JSI ZATÍM PRO MNE JEN MALÝM CHLAPCEM PODOBNÝM STATISÍCŮM MALÝCH CHLAPCŮ. NEPOTŘEBUJI TĚ A TY MĚ TAKÉ NEPOTŘEBUJES. JSEM PRO TEBE JEN LIŠKOU PODOBNOU STATISÍCŮM JINÝCH LIŠEK. ALE KDYŽ SE SE MNOU SPRÁTELÍŠ, BUDEME POTŘEBOVAT JEDEN DRUHÉHO. BUDEŠ PRO MNE JEDINÝM NA SVĚTĚ A JÁ ZASE PRO TEBE JEDINOU NA SVĚTĚ...“

Malý princ se s liškou sprátelil. Dalo mu to práci. Přicházel každý den na stejné místo ve stejný čas, vždy si s liškou povídal a přisedl si o kousek blíže. Přestal být smutný. Liška mu ukázala, že i jeho růže je pro něho opravdu jediná na světě. Ne proto, že by jinak vypadala nebo byla nejkrásnější. Malý princ zjistil, že jeho růže je jiná tím, že ji potřebuje, že ji má rád a je pro něho důležitá.

„Jste krásné, ale jste prázdné. Není možné pro vás umřít. Pravda, o mé růži by si obyčejný chodec myslel, že se vám podobá. Ale ona jediná je důležitější než vy všechny, protože právě ji jsem zaléval. Protože ji jsem dával pod poklop. Protože ji jsem chránil zástenou, protože ji jsem pozabíjel housenky. Protože právě ji jsem poslouchal, jak naríkala nebo se chlubila nebo dokonce někdy mlčela. Protože je to má růže.“

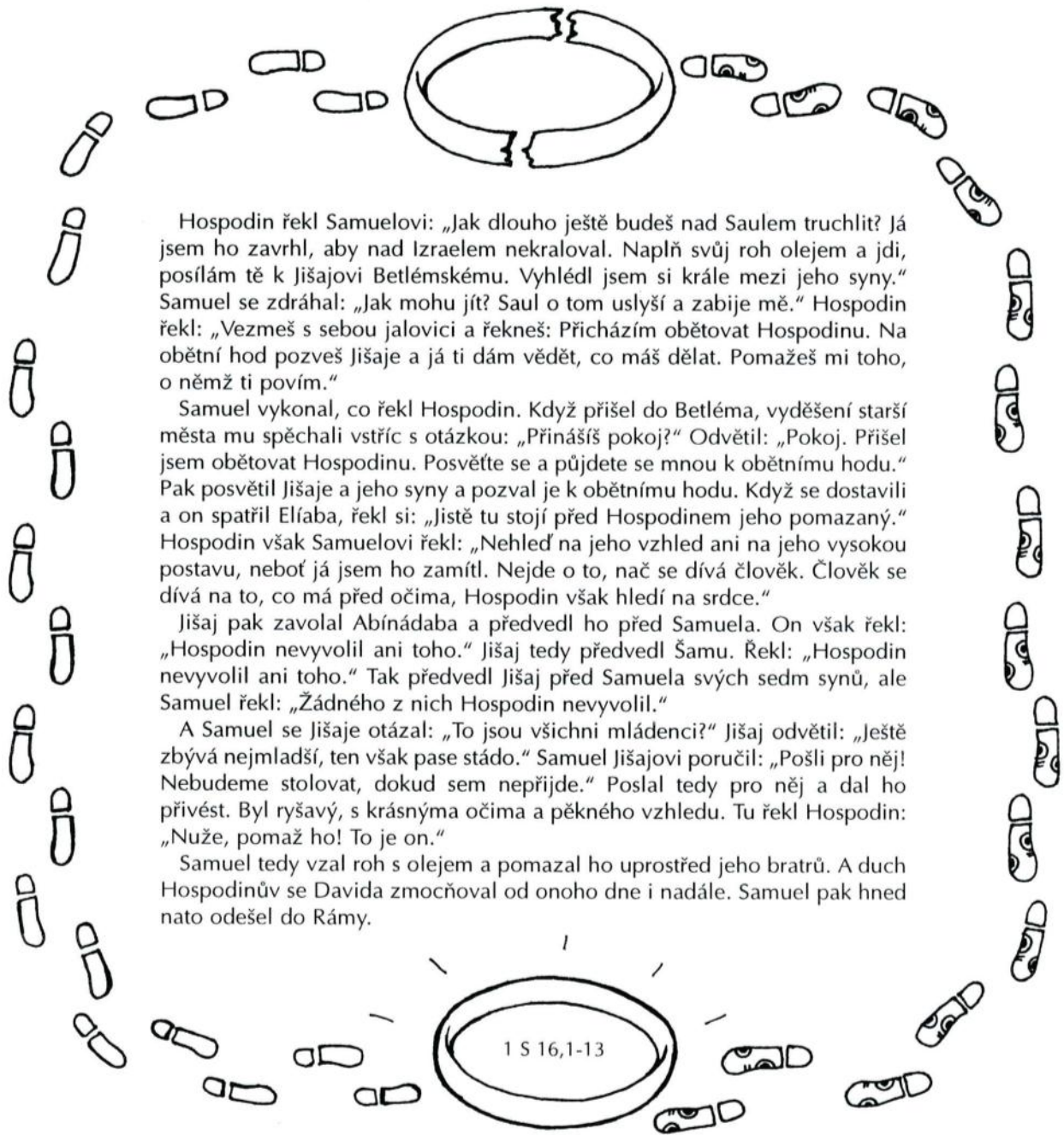

0
by si obyčejný člověk myslel, že je stejná, jako ostatní. Ale ona je pro mne mnohem důležitější než všichni ostatní, protože je... Protože právě ji znám, vím, že ji trápí, když...
vím, že jí dělá radost, když... Poslouchám ji, jak pláče nebo se chlubí nebo dokonce někdy mlčí. Protože je to moje."

0
by si obyčejný člověk myslel, že je stejný jako ostatní. Ale on je pro mne mnohem důležitější než všichni ostatní, protože je... Protože s ním rád(a)... Protože právě jej znám, vím, že ho trápí, když...
vím, že mu dělá radost, když... Poslouchám jej, jak si stěžuje nebo se chlubí nebo dokonce někdy mlčí. Protože je to můj."

Hospodin řekl Samuelovi: „Jak dlouho ještě budeš nad Saulem truchlit? Já jsem ho zavrhl, aby nad Izraelem nekraloval. Naplň svůj roh olejem a jdi, posílám tě k Jišajovi Betlémskému. Vyhlédl jsem si krále mezi jeho syny.“ Samuel se zdráhal: „Jak mohu jít? Saul o tom uslyší a zabije mě.“ Hospodin řekl: „Vezmeš s sebou jalovici a řekneš: Přicházím obětovat Hospodinu. Na obětní hod pozveš Jišaje a já ti dám vědět, co máš dělat. Pomažeš mi toho, o němž ti povím.“

Samuel vykonal, co řekl Hospodin. Když přišel do Betléma, vyděšení starší města mu spěchali vstříc s otázkou: „Přinášíš pokoj?“ Odvětil: „Pokoj. Přišel jsem obětovat Hospodinu. Posvěťte se a půjdete se mnou k obětnímu hodu.“ Pak posvětil Jišaje a jeho syny a pozval je k obětnímu hodu. Když se dostavili a on spatřil Elíaba, řekl si: „Jistě tu stojí před Hospodinem jeho pomazaný.“ Hospodin však Samuelovi řekl: „Nehleď na jeho vzhled ani na jeho vysokou postavu, neboť já jsem ho zamítl. Nejde o to, nač se dívá člověk. Člověk se dívá na to, co má před očima, Hospodin však hledí na srdce.“

Jišaj pak zavolal Abínádaba a předvedl ho před Samuela. On však řekl: „Hospodin nevyvolil ani toho.“ Jišaj tedy předvedl Šamu. Řekl: „Hospodin nevyvolil ani toho.“ Tak předvedl Jišaj před Samuela svých sedm synů, ale Samuel řekl: „Žádného z nich Hospodin nevyvolil.“

A Samuel se Jišaje otázal: „To jsou všichni mládenci?“ Jišaj odvětil: „Ještě zbývá nejmladší, ten však pase stádo.“ Samuel Jišajovi poručil: „Pošli pro něj! Nebudeme stolovat, dokud sem nepřijde.“ Poslal tedy pro něj a dal ho přivést. Byl ryšavý, s krásnýma očima a pěkného vzhledu. Tu řekl Hospodin: „Nuže, pomaž ho! To je on.“

Samuel tedy vzal roh s olejem a pomazal ho uprostřed jeho bratrů. A duch Hospodinův se Davida zmocňoval od onoho dne i nadále. Samuel pak hned nato odešel do Rámy.

1 S 16,1-13

Dříve než jsem tě stvořil, vybral jsem si tě

K tématu:

Setkání rozvíjí úvahy o vlastní jedinečnosti ještě před svým narozením: Dříve než jsem tě stvořil, vybral jsem si tě. (Jr 1,5) Děti se učí pozitivně přemýšlet o životě před narozením a prohlubují jednak pozitivní vnímání sebe, jednak vnímání křtu jako potvrzení Božího přijetí. Téma předpokládá, že děti ve skupině jsou pokřtěné. Pokud děti ve skupině nemají vytvořeny předpoklady k přijetí víry, zůstáváme v obecné rovině úcty k nenarozenému životu, příp. následující dvě témata, která prohlubují pochopení svátosti křtu, vynecháme.

Cíle:

- Děti si mají uvědomit zázračnost vlastního vzniku a narození a vžít se do situace radosti z narození dítěte.
- Děti si mají uvědomit, že v lidských vztazích nepůsobí jen láska, ale i zlo.

Pomůcky:

- obrázky života dítěte před narozením
- fotografie dětí v těžkých životních situacích

K dynamice:

- plakát narozenin ve tvaru dortu a pro každého papírovou svíčku, na kterou doplní své jméno a datum narození
- nůžky, příp. lepidlo a tvrdý papír na podlepení

METODICKÝ POSTUP

1. Opakování

* Kdo jsem?

Každé dítě si podle přehledu dějin izraelského národa může vybrat jednu postavu a aniž řekne její jméno, vypravuje ostatním, co o ní ví, např.: Žil jsem v době... Bůh mě povolal, abych...

Ostatní hádají, o kom se mluví.

Obměna: Jeden může představovat postavu a ostatní mu kladou otázky, na které smí odpovídat pouze „ano“, nebo „ne“. Děti hádají tak dlouho, dokud postavu nepoznají.

* Dějiny Izraele v řadě

Zadáme dětem úkol, aby si každé z nich vybralo jednu postavu, a pak se všechny postavily do řady, nebo vedle sebe podle toho, v jakém čase izraelských dějin postava žila.

Obměna: Děti se postaví do řady a jeden po druhém řekne jméno jedné postavy izraelských dějin v pořadí, jak žily. Kdo nebude vědět, postaví se na konec řady.

* Abraham, Mojžíš, Samuel, Saul, David...

Říkáme dětem informace o jednotlivých postavách a děti hádají, o kom mluvíme, např.: Bydlel v Betlémě. Pomazal Davida na krále. Měl dvanáct synů. Jeho bratr se jmenovat Ezau. Vyvedl Izraelity z Egypta. Jeho potomků bylo jako hvězd na nebi. Byl to první izraelský král.

* Mojžíš vyvolený k...

U každé postavy z dějin Izraele zopakujeme, k jakému úkolu si ji Hospodin vyvolil. Přemýšlíme, jaký úkol měly stejný. (Být národem, z jehož potomků se narodí Mesiáš. Připravovaly cestu Mesiáši.)

2. Modlitba

Opakování z minulé hodiny zakončíme modlitbou:

„Bože, děkuji ti, že sis podobně jako Mojžíše, Davida... (děti doplňují jména postav z dějin Izraele), vybral také... (děti doplňují svá jména)“.

3. Vlastní téma

* Jeremjáš

Jednou z významných postav dějin Izraele by také prorok Jeremjáš. Můžeme děti seznámit se základními informacemi z jeho života, ale není to nutné.

Jeremjáš žil v době posledních judských králů. Slyšel Hospodinovo poselství o budoucí záhubě izraelského národa a nebál se o něm mluvit, i když proctví o zkáze nebylo snadné přijmout.

Jeremjáš byl do prorocké služby povolán v těžkém období. Severní království již bylo zničeno a jižnímu judskému království hrozilo vážné nebezpečí od Egypta i Babylona. V národě také vládla značná morální úpadek. Na postavě Jeremjáše je nejlépe ze všech postav vidět, co to znamená být prorokem. Jeho kniha vypovídá o povolání i poslání, o způsobu, kterým mu Hospodin zjevoval své slovo. Jsou zaznamenány i prudké vnitřní konflikty, které bouřily kolem něho i v něm samotném. Jeremjáš musel odhalovat provinění i falešné naděje svého národa, vyhlášovat soud, i když věděl, že to bude marné. Ti, které miloval, ho nenáviděli.

Jeremjáš prožil mnoho utrpení, nespravedlností a nakonec musel prožít i dobytí Jeruzaléma. Při svém prorockém poslání pochopil, jak důležitý je osobní vztah člověka k Bohu.

Bůh si vyvolil Jeremjáše k těžkému úkolu být prorokem slovy:

Dříve než jsem tě stvořil, vybral jsem si tě. (Jr 1,5)

Větu napíšeme na tabuli jako téma hodiny a přemýšlíme, čím je zvláštní. Většinou jsme zvyklí poznávat něco, co už existuje. Tím, co ještě není na světě, nás většinou nenapadne se zabývat, snad jen jako snem nebo přáním. Tady se děje něco nepředstavitelného. Bůh vybírá k velkému úkolu člověka, který ještě není na světě.

Pokud chce vědec, spisovatel, malíř nebo sochař něco vytvořit, nejprve si své dílo dobře promyslí, popíše, spočítá, zamiluje si práci na něm a až si vše dobře promyslí, s velikou láskou jej začne tvořit. Podobným způsobem Bůh každého z nás velice dobře poznal a zamiloval si ještě dříve, než nás stvořil.

Věta, která platí o Jeremjášovi, platí o každém člověku. Bůh o nás věděl a měl nás rád ještě před tím, než jsme se narodili.

* Brána jenom pro mne

Můžeme dětem převyprávět následující příběh:

Člověk došel k bráně a rád by vešel dovnitř. Před branou však stál strážce, který ho nechtěl pustit a posílal ho pryč. Náš člověk by moc rád vešel. Viděl, jak ostatní lidé vcházejí a strážce jim otevírá dveře a zase za nimi zavírá. Jak to, že jej strážce nechce pustit a odhání jej? Náš člověk jde dál, vidí jiné brány a jiné strážce a také jiné lidi, kteří vcházejí dovnitř. Smutný a vysílený dojde k bráně, kde není nikdo.

„Jak to, že tady nikdo není, že nikdo nečeká, kdo by chtěl dovnitř?“ zeptá se člověk strážce prázdné brány. Strážce mu odpověděl: „Protože toto je jen tvůj vchod. Je to brána, která je jen pro tebe. Jen pro tebe ji otevřu a pustím tě, abys prošel.“

(převyprávěno podle úryvku z románu Franze Kafky Proces)

Narození člověka na svět můžeme přirovnat k průchodu branou, která je pro každého člověka jiná. Bůh ví o každém člověku ještě předtím, než přijde na svět. Dává mu jedinečné tělo, jedinečný život, neopakovatelnou životní cestu a zcela výjimečný životní úkol.

* Práce s fotografiemi dítěte před narozením

Můžeme přečíst článek „Jako zázrak“ a „Důležité objevy“ na s. 26, nebo texty o životě dítěte před jeho narozením.

Děti mohou pracovat samostatně nebo ve dvojicích. Rozdáme texty popisující, jak se dítě v jednotlivých měsících vyvíjí. Děti vyhledávají, které informace jim připadají nejpodivuhodnější a nejzajímavější, a pak s nimi seznámí ostatní. Text mohou děti přepsat do podoby deníku dítěte, např.: „Už mám tři měsíce...“

Je podivuhodné, jak dítě roste a vyvíjí se ještě před tím, než přijde na svět. Každý člověk je Božím darem. Ještě než rodiče vědí, že čekají dítě, Bůh je miluje a zná. Bůh každého člověka opatruje a chrání. Je jako něžná matka a láskyplný otec.

* Práce s fotografiemi dítěte po narození

Podle fotografie v učebnici na s. 27 napíšou děti do sešitu pomyslný rozhovor mezi tatínkem a dítětem. Kdo chce, přečte svůj text ostatním.

* Otázky

Položíme dětem otázku: Kdo myslíš, že měl největší radost z tvého narození?

Vyslechneme odpovědi dětí. Může se stát, že v jejich slovech zazní i velmi negativní zkušenosti, které ukazují, že prožily něco jiného než ideál na fotografii, např.: Z toho, že jsem se narodila, neměl radost nikdo! Když jsem se narodila, tatínek od nás odešel. Babička říkala, že maminka mě nechtěla.

Pokud se to stane, je důležité se nad výpovědi dítěte nepohoršovat, neposuzovat ji a především dítěti jeho pocity nezpochybňovat a nevymlouvat mu je, např. „neber si to tak“, „ale rodiče to tak nemysleli“ nebo „ale snad to nebylo tak zlé“. Naopak je třeba dítěti vyjádřit emocionální podporu tak, že přijmeme a případně zopakujeme ty pocity, které dítě vyslovilo, např. „ano, věřím, že tohle pro tebe muselo být hodně smutné“ nebo „věřím, že tohle ti musí ale pořádně vadit“.

Pokud děti nereagují negativně, dodáme k jejich pozitivním sdělením konstatování, že svět není ideální jako na našem obrázku. Někdy se stává, že se miminko rodičům narodí právě situaci, která je pro ně hodně těžká, kdy třeba prožívají vážné problémy – a pak už jim někdy ani nezbývají síly radovat se z narození dítěte.

Pak společně přemýšlíme, jaké problémy to mohou být.

Pokud jsme ve větší skupině nebo si děti mezi sebou dostatečně nedůvěřují, pracujeme s fotografiemi znázorňujícími dítě v situaci, která není ideální. Hovoříme o tom, oč bude jeho život těžší, co dítě na obrázku ohrožuje, co mu už teď chybí, jaké trápení už má.

Dítě se rodí do světa, který není bezchybný a ideální a kde nejsou jen dobré vztahy mezi lidmi. Lidé si umějí také ubližovat a jeden druhého si neváží. Lidé na sebe zapomínají, opouštějí se, rozcházejí se. Každého člověka čeká mnoho těžkostí a bolestí, které způsobí další bolesti. Někdy je situace tak těžká, že ji dítě pocítí ještě před narozením, někdy se stane, že lidé nebo nemoc způsobí, že se dítě ani nenarodí. I přesto máme jako křesťané velikou naději, že Bůh každého člověka miluje a zná. Bůh má rád člověka bez ohledu na jeho zásluhy, výkony a úspěchy. Chrání jej, opatruje a chce, aby žil.

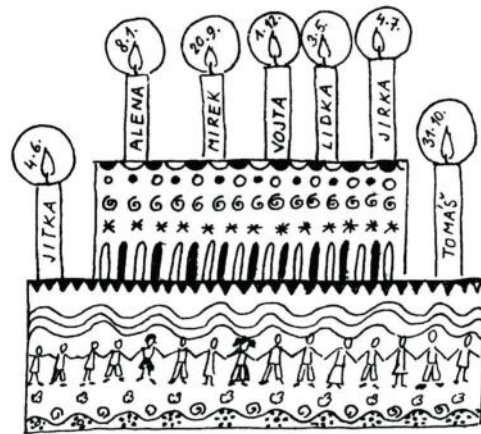
4. Dynamika

* Co si pamatuješ?

Je zajímavé, když děti vzpomínají na první zážitek nebo na první věc, kterou si ze svého života pamatují.

* Narozeninový dort naší skupiny

Rozdáme každému dítěti papírovou svíčku z obrazu společného narozeninového dortu. Každý na ni napíše jméno, datum narození a svíčku ozdobí. Společně složíme, dokreslíme, vybarvíme, příp. tvrdým papírem podlepíme obraz papírového dortu a umístíme na něj své svíčky. Vznikne narozeninový kalendář skupiny, podle kterého si můžeme během roku vzájemně blahopřát. Děti mohou donést fotografie z dětství a kalendář ozdobit. Plakát pověsíme v učebně, příp. si děti mohou datum svých narozenin zapsat navzájem do sešitu.

5. Zápis do sešitu

Nadpis je stejný jako téma hodiny: **Dříve než jsem tě stvořil, vybral jsem si tě.**

Rozhovor otce s narozeným dítětem podle obrázku z učebnice.

Zápis: **Bůh má rád každého člověka bez ohledu na jeho zásluhy, výkony a úspěchy. Chrání jej, opatruje a chce, aby žil.**

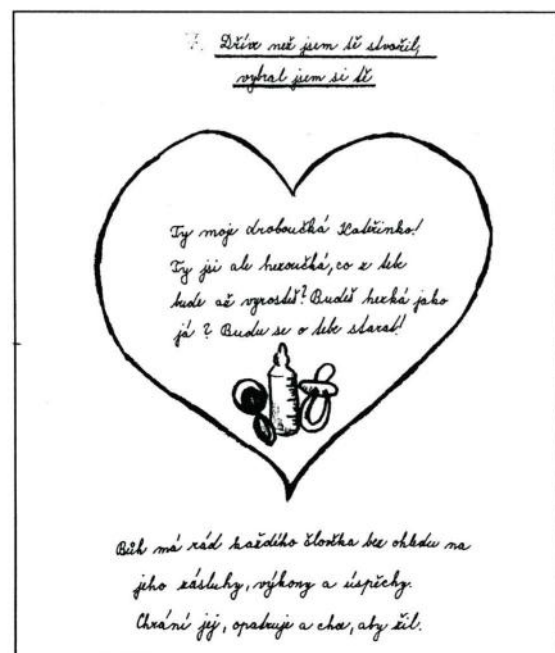
6. Závěr

V modlitbě poděkujeme za své narození. Děti doplňují věty: „Mám rád svoje...“ „Líbí se mi na sobě, že...“ „Líbí se mi moje...“

Pak své výpovědi mohou vložit do modlitby, např.: „Bože, děkuji ti, že mám... (pěkné vlasy, pěkné oči, že umím zpívat...)“

* Nejúžasnější tvor na světě

Každý se může pochválit, např.: „Jsem nejkrásnější.“

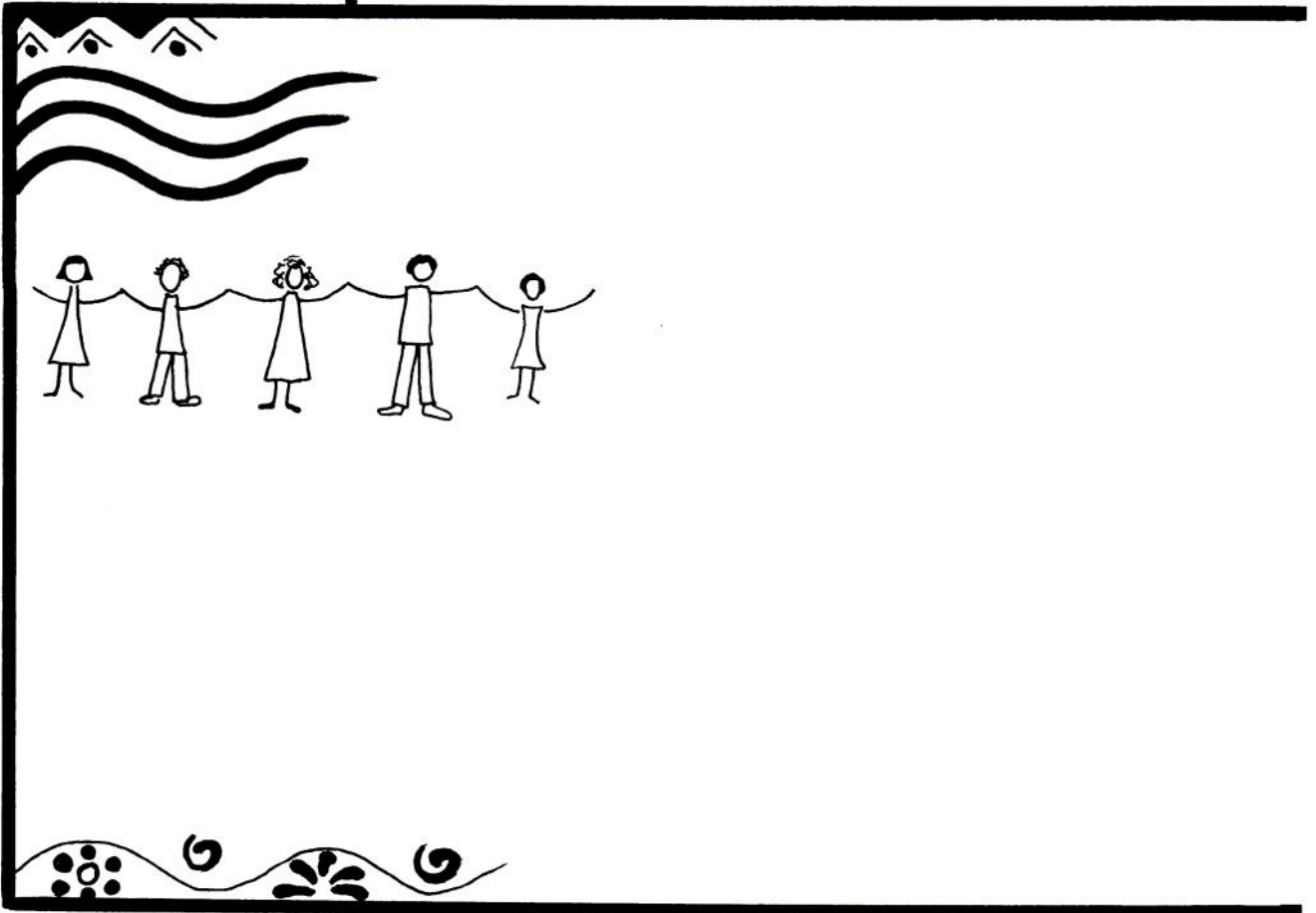
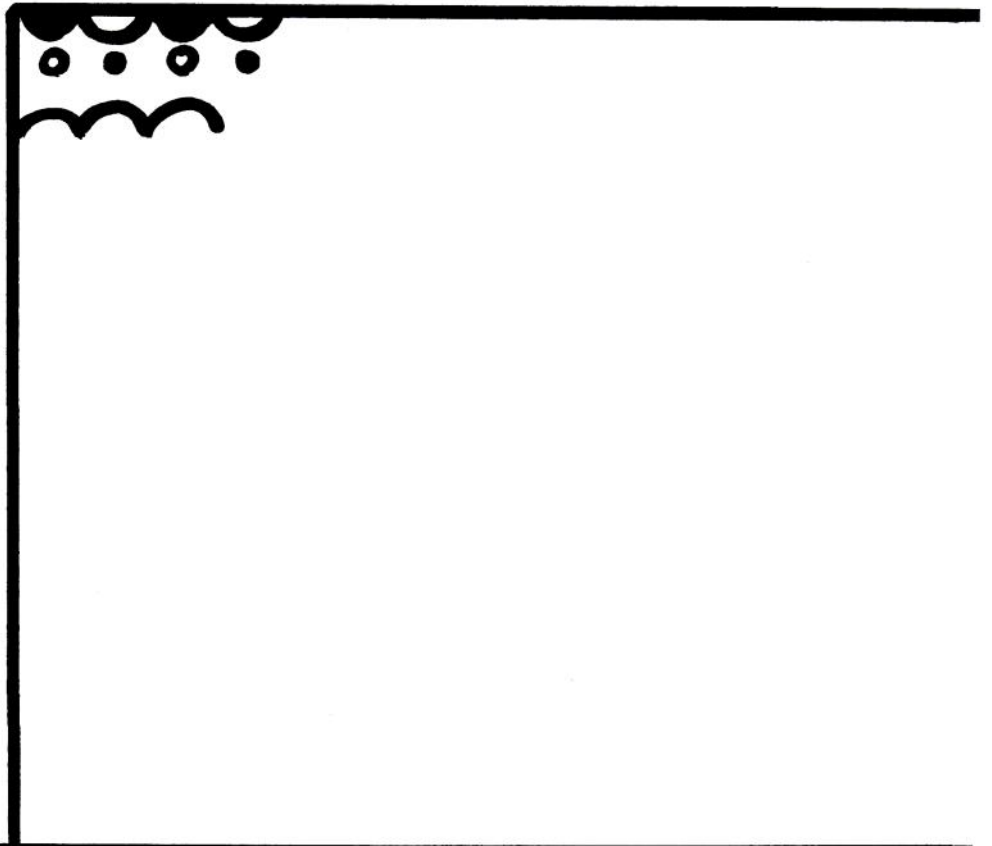
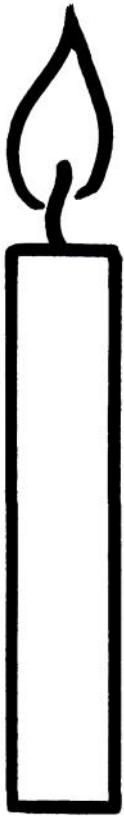
„Jsem nejchytřejší.“ „Jsem nejrychlejší.“ Ostatní mu jeho sdělení potvrdí: „Jsi nejkrásnější.“ „Jsi nejchytřejší.“ „Jsi nejrychlejší.“

Nejde o to, aby sdělení bylo pravdivé, ale aby se jeden uměl pochválit a druzí jej uměli podpořit. Nejkrásnějších a nejchytřejších dětí může být ve skupině víc.

Jako závěrečnou modlitbu pak společně zopakujeme větu: **„Bože, stvořil jsi mnoho zajímavých věcí, ale to nejúžasnější, co jsi stvořil, jsem já.“**

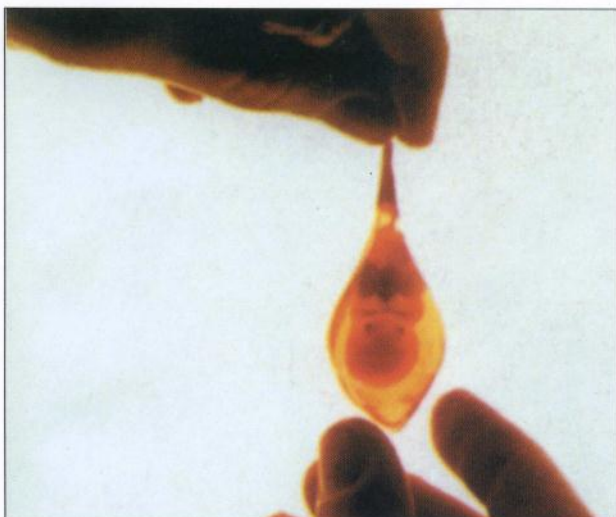
Počítejme s tím, že pro někoho může být těžké tuto větu vyslovit.

Two large, empty rectangular boxes with thick black borders, one above the other, intended for student work.

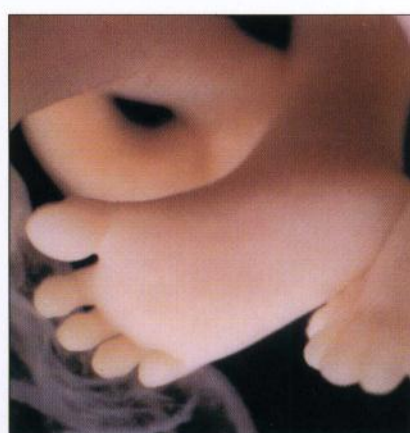
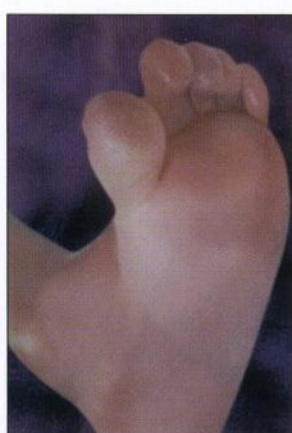

1. měsíc: Do pěti dnů má lidské embryo asi 100 buněk a za jeden měsíc vyrostе asi 10 000krát. Na konci prvního měsíce má asi 5 mm. Dvacátý den jsou vytvořeny základy obratlů, lebečních kostí, svalů, jsou zřetelné oči, uši, ruce a nohy. Začíná bít srdce.

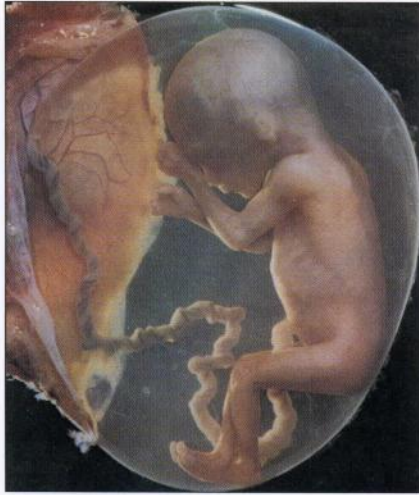
2. měsíc: Na konci druhého měsíce má plod asi 25 mm a hlavu téměř stejně velikou jako tělo. Začínají být zřetelné prsty na ruce a nohou, vznikají základy zubů, vytváří se žaludek a začínají fungovat ledviny. Už čtyřicátý den je možné zaznamenat činnost mozku a dítě umí otočit hlavu.

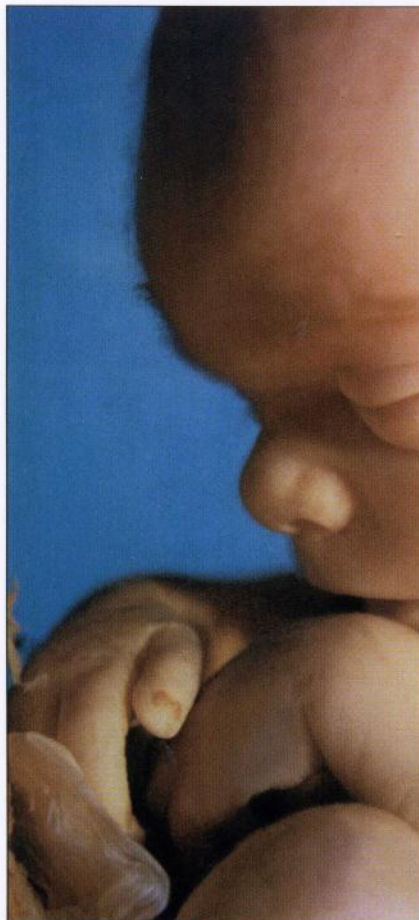
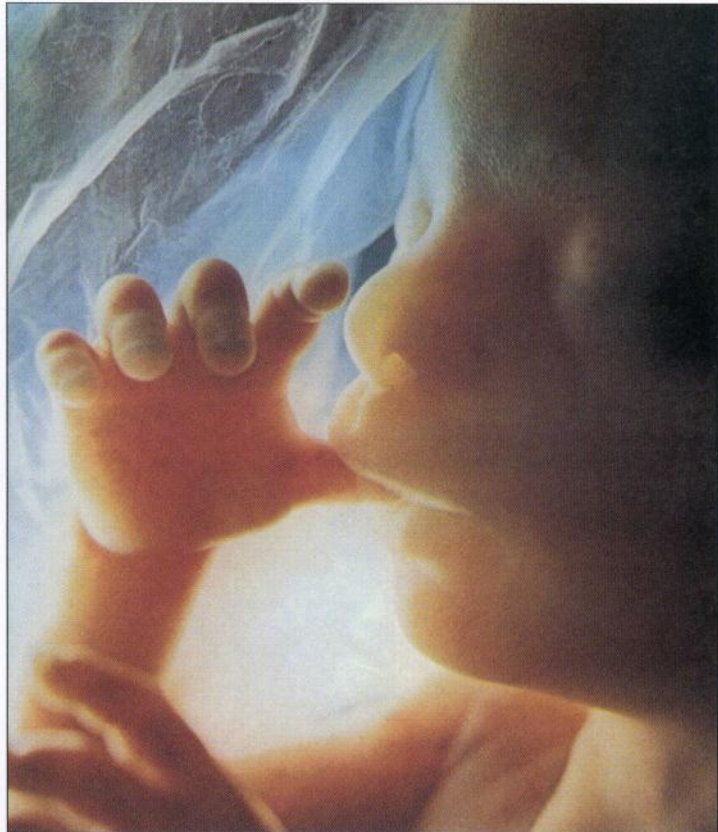
3. měsíc: Na kůži vznikají linie, které vytvoří jedinečné otisky prstů. Děťátko polyká, plave, spí, otevírá a zavírá ústa, cucá si palec. Kdyby se někdo dotkl jeho dlaně, sevře ruku v pěst. Fungují všechny orgány a orgánové systémy. V dalším období už dítě „jenom“ roste.

4. měsíc: Děťátko měří 14 cm a váží asi 200 gramů. Vypije denně asi 0,1 l plodové vody. Na kůži mu rostou jemné chloupky. Slyší a vnímá tlukot matčina srdce i vnější zvuky. Začíná mu být těsno a „kope“.

5. měsíc: Děťátko měří asi 20 cm a váží asi 300 g. Když zazní silný nebo znepokojující zvuk, reaguje na něj rychlým pohybem.

6. měsíc: Děťátko měří asi 30 cm, váží asi 900 g a začínají mu růst vlasy. Fungují potní a mazové žlázy, na kůži se vytváří zvláštní tukový povlak.

7. měsíc: Děťátko měří asi 40 cm a váží 1–1,5 kg. Mozek dítěte má tolik buněk, kolik jich bude mít až se narodí. Fungují čtyři smysly – zrak, sluch, chuť a hmat. Rozeznává mamčin hlas. Denně vypije téměř litr plodové vody.

8. měsíc: Děťátko, které měří asi 45 cm, tloustne a začíná se mu pod kůží ukládat tuk. Často má škytavku, protože spolýká asi 4 litry plodové vody denně.

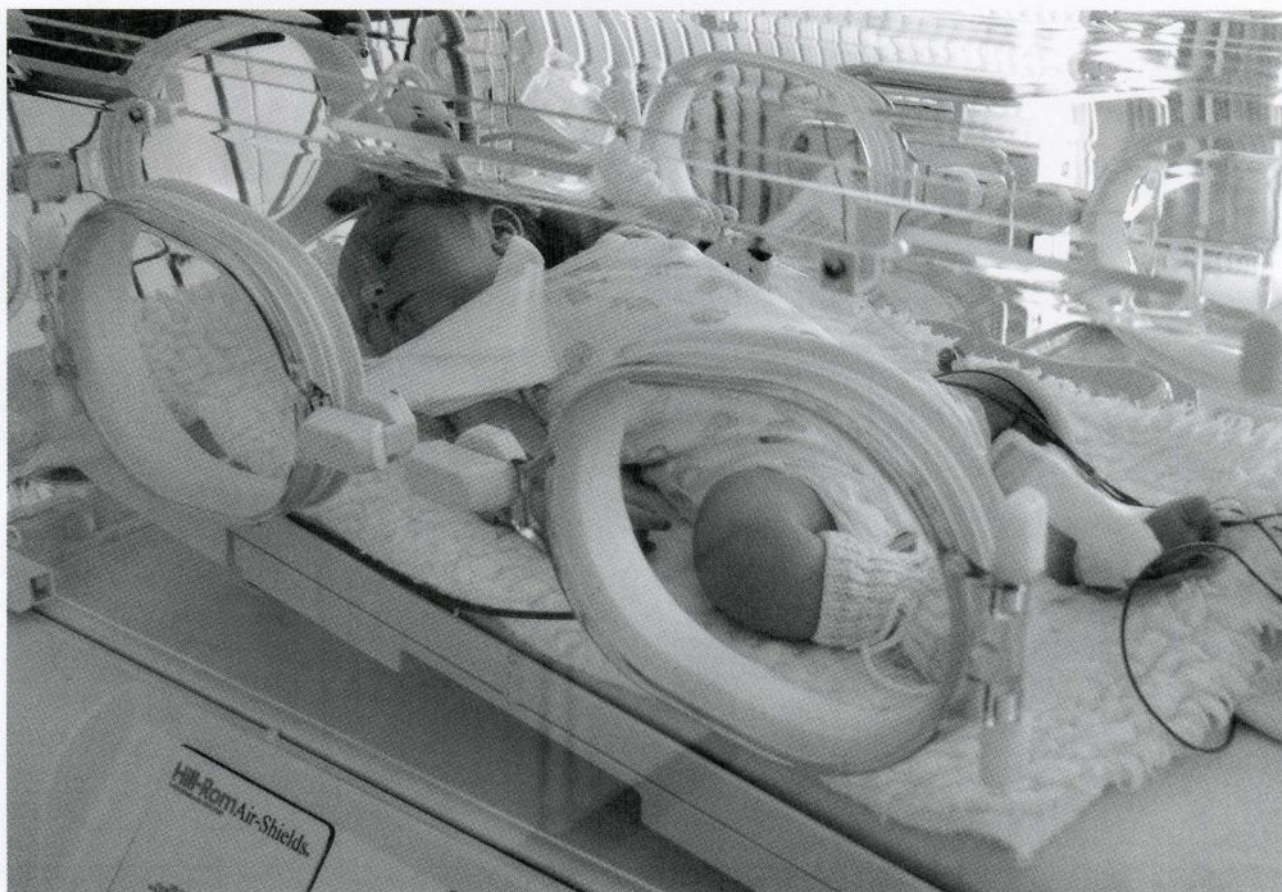
9. měsíc: Dítě má porodní míru a váhu, tj. 50 cm a 2,5–3,5 kg. Vnímá světlo a jeho srdce přečerpá 1136 litrů krve denně. Na konci devátého měsíce je připraveno k porodu.

Použité materiály: © Hnutí Pro život ČR © Life Issues Institute © Lennart Nilsson (Čekáme dieťátko) © Robert Wolfe (Člověkem od početí), Foto z knihy „Mensch von Anfang an“, Foto: J. Brauner (dítě 3 min. po porodu). Dítě narozené ve 40 týdnu tj. v termínu. Váha 4,65 kg, délka 54 cm.

Křtím tě ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého

K tématu:

Setkání je věnované prohloubení svátosti křtu. Dítě se dovídá o účincích křtu, zopakuje si křestní symboly a průběh křestního obřadu (KKC 1234-1245 a 1262-1274). Pokud máme ve skupině nepokřtěné děti, téma vynecháme a pokračujeme biblickým příběhem o Davidovi. Předchozí tři témata můžeme využít samostatně v rámci přípravy starších dětí ke křtu.

Cíle:

- a) Děti mají objevit souvislost mezi jednáním Ježíše a Boží milostí, která „rozbíjí kruh zla“.
- b) Děti se mají učit vnímat křest jako znamení Boží lásky a prohloubit znalosti o svátosti křtu.

Pomůcky:

- pracovní listy
- soubor šátků, svíce a zápalky

K dynamice:

- miska s vodou, příp. pro každého svíci a bílý šátek

Z minulé hodiny:

- „narozeninový dort“ naší skupiny

METODICKÝ POSTUP

1. Modlitba

* Doplňujeme „narozeninový dort“ naší skupiny

Pokud děti přinesly své fotografie z dětství, lepíme je kolem „narozeninového dortu“ a využijeme je k děkovné modlitbě za kamarády.

* Jsi zázrak!

Jedno dítě se postaví a druzí mu společně řeknou, např.: „Martine, jsi zázrak!“

2. Vlastní téma

* Co se mi na mém životě nelíbí?

Děti odpovídají, co se jim na jejich životě nelíbí. Co se stalo a nechtěly, aby se to stalo, co je v jejich životě potkalo a nechtěly, aby je to potkalo.

Děti obvykle odpovídají např.: Nelíbí se mi mé jméno. Nechtěla jsem se stěhovat. Nikdo na mě nemá čas. Nechci psát písemky a dostávat špatné známky. Táta od nás neměl odejít apod.

* Práce s učebnicí a pracovním listem

Na výpovědi dětí navazuje text článku „Ježíš rozbíjí kruh zla“ na s. 27. Článek buď přečteme, nebo ve výkladu zdůrazníme tyto myšlenky:

Do světa, který je dobrý i zlý, mezi lidi, kteří jsou pyšní i ubozí, přichází Ježíš. Přichází pro ty, kteří...

Opakujeme, co děti řekly před chvílí, např. přichází pro ty, na které druzí nemají čas, kteří se trápí, zůstali sami, na které ostatní zapomněli, ubližovali jim, posmívali se jim, nevážili si jich nebo zapomněli na to, že jim mají pomáhat.

Jmenujeme postavy Nového zákona, které se s Ježíšem setkaly, a píšeme jejich jména na tabuli.

Můžeme dětem rozdat pracovní listy, kde jsou setkání, která by děti mohly znát z minulých ročníků, nakreslena. Najdeme setkání Ježíše se slepým od narození u rybníka Siloe, s Marií Magdalénou, s nemocným s ochrnutou rukou, se Šimonem Petrem, s Jairovou dcerou, se svatebčany v Káni Galilejské a se zástupy, které nasýtil. Poslední kruh je prostor, kam mohou děti dokreslit setkání, na které si samy vzpomenu.

U každého obrázku odpovídáme na otázky:

- Co trápilo člověka, který se s Ježíšem setkal?
- Jak se k němu (k ní) chovali lidé?
- Jak se k němu (k ní) zachoval Ježíš?

Podle počtu dětí přemýšlíme buď společně o každém setkání, nebo děti rozdělíme do dvojic a každá dvojice odpovídá podle „své“ postavy, např.:

„slepý od narození“

- byl nemocný
- někteří lidé k němu byli pozorní, jiní jej přehlíželi, ale nikdo mu neuměl pomoci
- Ježíš jej uzdravil

„hladovějící lidé“

- měli hlad
- čekali, kdo jim pomůže
- Ježíš jim dal chléb a ryby

Společnou práci zakončíme sdělením:

Ježíš se nedíval na to, jací lidé jsou, nehodnotil je, nekáral, ani nevyčítal. Díval se na druhé láskyplným pohledem, jako se dívá malý princ na růži nebo rodiče na své dítě.

Pod obrázků na pracovní list si můžeme zapsat:

Lidé, kteří se s Ježíšem setkali, zažili, že je má rád takové, jací jsou, a je s nimi v každé situaci, kterou prožívají. Ježíš uměl rozbít zlo, nemoc a trápení, které je obklopovalo, a dal jim možnost znovu začít.

*** Kruh se otevírá**

Podle pracovního listu nebo jmen napsaných na tabuli si každé dítě vybere jednu z postav, která se setkala s Ježíšem. Pro každou postavu pak vybere jeden šátek.

Jeden po druhém pak pokládáme šátek na zem do tvaru kruhu a říkáme např.: „Jsem slepý a trápilo mě, že nevidím jako druzí lidé. Jsem host na svatbě a došlo víno. Jsem Petr a myslel jsem, že budu celý život lovit ryby.“

Děti ze svých šátků vytvoří kruh.

Když se lidé setkali s Ježíšem, byli přijati a poznali Boží lásku.

Doprostřed kruhu postavíme svíci a děti jedno po druhém otočí svůj šátek tak, aby vytvořil jeden paprsek svíce.

Setkáním s Ježíšem se „kruh otevírá“ a „zlo ztrácí svou moc“. Děti říkají jako „jejich postavy“ např.: „Ježíš mi dal najíst.“ „Ježíš mě uzdravil.“ „Můj život dostal jiný smysl.“ „Ježíš mě vzkřísil.“

*** Svátost křtu**

Přečteme si text „Společenství pokračuje“ v učebnici na s. 27, příp. čtení nahradíme výkladem:

Dnes se s Ježíšem nemůžeme setkávat jako tehdy, ale společenství s Bohem trvá a my se nemusíme obávat ničeho zlého, protože Ježíš rozbil kruh zla a vysvobodil nás „z moci hříchu“. Zlo sice nezmizí, ale nám nemůže tak ublížit. Věříme, že Ježíš nad „vším zlým“ zvítězil. Přijetí do společenství lidí, kteří tomu věří, do společenství církve, slaví křesťané křtem. Křest je zvláštním „setkáním“ s Kristem. Je událostí, při které voda naznačuje, že Bůh člověka od tohoto okamžiku naplňuje svým životem a spojuje se všemi, kteří tento nový, Boží život, vírou přijímají.

*** Účinky křtu**

Děti si mohou v samostatné práci první sloupec textu v učebnici na s. 28 s názvem „Začíná nový život“ přečíst a vyhledat v něm a vypsát si do sešitu odpověď na otázku, v čem spočívá nový život, který začíná křtem?

Odpovědi jsou upraveny podle textu v učebnici:

- Jsme osvobozeni „z moci hříchu“. (Nemusíme se bát smrti, kruh zla je rozlomen.)
- Bludný kruh zla je rozlomen.
- Bůh nás miluje bez našich vlastních zásluh.
- Dává nám milost Ducha svatého. (Dostáváme Boží sílu a Boží život, který nám pomáhá.)
- Patříme do společenství církve.

K bodům zápisu přiřazujeme jednotlivá křestní znamení:

Ponoření do vody - znamení očištění „z moci hříchu“ a vnoření se k novému životu.

Křestní svíce - znamení nového života - světla, který vítězí nad smrtí - temnotou.

Křestní roucho - znamení nového začátku a jedinečného úkolu ve společenství.

Olej - znamení podílu na Kristově kněžském, prorockém a královském poslání.

Křestní jméno - znamení jedinečnosti a nového života ve společenství církve.

* Průběh obřadu svátosti křtu

Podle textu „Jak slavíme křest dítěte“ v učebnici na s. 28 zopakujeme průběh svátosti křtu. Děti si mohou průběh obřadu křtu zaznamenat do sešitu podle učebnice za domácí úkol.

3. Dynamika

* Voda a svíce

Podáváme si skleněnou misku s vodou. Každý, kdo drží misku s vodou v ruce, říká, co jej při pohledu na obyčejnou vodu napadne, např.: Je čistá, nezbytná pro život, rád bych ji vypil, mám žízeň, obyčejná voda... Misku položíme do středu. Jeden do vodní hladiny může kreslit různé tvary a jednoduché obrázky a ostatní hádají, co kreslí. Jako poslední nakreslíme do vody znamení kříže a kreslíme je jeden druhému do dlaní. Vodou můžeme jeden druhému omývat ruce a do omytých rukou jako znamení křtu rozdat rozžatou svíci nebo položit bílý šátek.

* Křestní jméno

Podle učiva v 5. třídě hodina č. 7 můžeme zopakovat původ a význam našich křestních jmen a dopsat je ke jménu a datu narození na svíci našeho „narozeninového dortu“, příp. do sešitu.

* Obraz „Rostu vstříc světlu“

Obraz v učebnici na s. 23 znázorňuje křestana ve společenství církve, který roste jako rostlina ke světlu a Boží světlo odráží. Obraz můžeme popisovat podle následujících otázek:

Otázky sledující popis obrazu:

Co vidíme na obrázku? (Pampelišku, která vyrůstá z tmavé země, listy, květ a poupě, stonek, který roste ke slunci, v květu se odráží bílé světlo slunce, kolem jsou i jiné rostliny.)

Jaká věc je nejvýraznější? (Světlo, květina...)

Jaké barvy jsou na obrázku? (Modrá, bílá, zelená, žlutá...)

Které barvy je na obrázku nejvíc? (Převažuje modrá, ale nejvýraznější je bílá.)

Otázky sledující význam:

Jak malíř znázornil člověka? (Člověk se podobá rostlině.)

Jak malíř znázornil Boha? (Bůh je nakreslený jako kruh světla kolem rostliny.)

Co může znamenat modrá barva? (Modrou se kreslí voda. Voda je potřebná k životu. Voda je znamením nového života v Bohu.)

Obraz v sobě skrývá znamení doprovázející svátost křtu:

Svíce znázorňuje život člověka. (Také rostlina je znamením života.)

Světlo svíce znázorňuje Krista. Svíce je se světlem spojená. Hořící svíce znázorňuje to, že rostu a jdu vstříc Kristu. (Také květ rostliny směřuje ke světlu.)

Voda znázorňuje nový život a „omytí“, vysvobození z kruhu zla „z moci hříchu“. (Také modrá barva, barva života a vody, zaplňuje volná místa obrazu.)

Bílá rouška znamená, že si člověk „oblékl Krista“. (Také v květu rostliny najdeme odraz bílého světla.)

Olej znamená, že Bůh si tě podobně jako Davida vyvolil za krále, potvrzuje, že Bůh o tobě věděl, dříve než jsi přišel na svět. (Také rostlina kvete, aby měla plody.)

Křtitelnice znamená, že člověk patří mezi ty, kteří věří a snaží se podobně žít a růst. (Také naše rostlina není na obraze sama, ale kolem ní jsou další rostliny.)

Děkám tě, Bože jménu Otce i Syna i ducha svatého...

KŘTEM ZAČÍNÁ NOVÝ ŽIVOT

- Jsme osvobozeni „z moci hříchu“.
- Bludný kruh zla je rozlomen.
- Bůh nás miluje ke našich vlastních zásluh.
- Dává nám milost Ducha svatého.
- Patříme do společenství církve.

NA ZNAMENÍ, ŽE TO TAK JE, DOSTÁVÁME...

KŘESTNÍ SVÍČA
znamení vítězství nad smrtí

KŘESTNÍ ROUCHO
znamení očistění od hříšů

POMAZÁNÍ OLEJEM
znamení království, proroků a králů

JSME PONOŘENÍ DO VODY
znamení nového života

KŘESTNÍ JMÉNO
znamení, že patříme do společenství církve

4. Zápis do sešitu

Nadpis: **Křtím tě...**

Křtem začíná nový život... zápis ze samostatné práce s textem v učebnici na s. 28.

Na znamení, že to tak je, dostáváme...

5. Závěr

Každé dítě si může mlčky namočit prsty v misce s vodou a jako připomínku svého křtu se požehnat znamením kříže.

* Ježíš rozlomil i můj kruh zla

Pokud jsme pracovali se šátky, může se na závěr každý ke svému šátku postavit a přemýšlet:

Mysli na to, co tě trápí, kdo ti v poslední době něčím ublížil, nespravedlivě tě obvinil a zkus, jestli umíš pro sebe říct: „**Nemusím se bát, Ježíš rozlomil i můj kruh zla.**“

